

§ 4. 1. Zwroty akumulacji są finansowane z kredytów budżetowych przewidzianych na ten cel:

- 1) w odpowiednich częściach budżetu centralnego właściwych dla ministerstw w zależności od tego, którym ministrom podlegają wytwórcy produktów objętych zwrotami w zakresie produkcji ujętej w planie centralnym; w ten sam sposób są finansowane zwroty akumulacji w zakresie obrotów eksportowych dokonywanych na rachunek własny przez jednostki handlu zagranicznego podlegające innym ministrom niż Minister Handlu Zagranicznego;
- 2) w części budżetu Ministerstwa Handlu Zagranicznego w zakresie produkcji ujętej w planie terenowym i w zakresie obrotów eksportowych dokonywanych na rachunek własny przez przedsiębiorstwa handlu zagranicznego podległe Ministrowi Handlu Zagranicznego.

2. Ministerstwa (urzędy centralne) przekazują jednostkom rozliczającym kredyty budżetowe przewidziane na sfinansowanie zwrotu akumulacji pośredniej. Dysponentami tych kredytów są jednostki rozliczające.

3. W celu dokonania rozliczeń przedsiębiorstwa sporządzają okresowe zestawienia kwot podlegających zwrotowi i zrefundowanych, według wzoru ustalonego przez Ministerstwo Finansów. Zestawienia te należy przedstawiać jednostce rozliczającej za okresy miesięczne w terminie do dnia 10 miesiąca następującego oraz za okres roczny w terminie przewidzianym do złożenia rocznego sprawozdania finansowego. Jeden egzemplarz zestawienia otrzymuje miejscowo właściwy wydział finansowy stopnia powiatowego, celem sprawdzenia prawidłowości obliczenia zwrotu akumulacji.

4. Jednostki rozliczające przekazują przedsiębiorstwom należne kwoty z tytułu zwrotu akumulacji na podstawie zestawień (ust. 3) w ciągu 5 dni po ich otrzymaniu.

§ 5. W razie zwrotu przez odbiorcę produktów, należy dokonać odpowiedniego sprostowania w najbliższym zestawieniu kwot akumulacji podlegających zwrotowi.

§ 6. Jednostki gospodarcze, które:

- 1) wytworzyły produkty (§ 2 ust. 2 pkt 1) zmniejszając koszt własny o zrefundowany im podatek obrotowy (dodatkowo różnice budżetowe), z tym że w 1971 r. zarachowują zrefundowane kwoty na dochód ze sprzedaży,
- 2) nabyły produkty od innych jednostek (§ 2 ust. 2 pkt 2) zmniejszając odpowiednio wartość tych produktów według cen zakupu, z tym że do 31 grudnia 1971 r. zarachowują zrefundowany podatek obrotowy (dodatkowo różnice budżetowe) na dochód ze sprzedaży.

§ 7. 1. Nienależnie otrzymane przez jednostki, o których mowa w § 2 ust. 2, kwoty z tytułu zwrotu akumulacji powinny być zaliczone w ciągu kwartału na poczet przyszłych należności z tego tytułu. Otrzymane kwoty z tytułu zwrotu akumulacji, przewyższające kwoty zwrotu akumulacji należne za okres do końca kwartału, w którym jednostka dowiedziała się o powstaniu nadpłaty, powinny być zwrócone jednostce rozliczającej w ciągu 10 dni po upływie tego kwartału.

2. Do należności budżetu Państwa z tytułu nienależnie otrzymanych przez jednostki, o których mowa w § 2 ust. 2, kwot zwrotu akumulacji stosuje się odpowiednio przepisy o zobowiązaniach podatkowych.

§ 8. Wykaz stawek akumulacji pośredniej, o których mowa w § 3 ust. 6, należy sporządzić na podstawie katalogów cen fabrycznych obowiązujących w dniu 1 lipca 1971 r. i przedstawić do zatwierdzenia do dnia 31 lipca 1971 r.

§ 9. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 31 marca 1962 r. w sprawie rozliczania z przedsiębiorstwami handlu zagranicznego niektórych elementów krajowych cen artykułów przeznaczonych na eksport (Monitor Polski Nr 38, poz. 181).

§ 10. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i dotyczy rozliczeń za okres od dnia 1 lipca 1971 r.

Minister Finansów: J. Trendota

234

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 24 czerwca 1971 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301 i z 1956 r. Nr 54, poz. 244) i § 1 pkt 1 zarządzenia nr 187 Prezesa Rady Ministrów z dnia 12 września 1961 r. w sprawie przekazania Ministrowi Handlu Wewnętrznego uprawnień do wydawania przepisów regulujących obrót rynkowy samochodami osobowymi i częściami zamiennymi oraz o gospodarowaniu ogumieniem (Monitor Polski z 1961 r. Nr 80, poz. 334 i z 1968 r. Nr 29, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 6 lipca 1968 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych (Monitor Polski Nr 31, poz. 212) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w § 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do nabycia samochodu określonego w § 1 uprawniona jest osoba, zwana dalej nabywcą, która przez ostatnie 4 lata:

- 1) nie nabywała samochodu — u sprzedawcy, w Banku PKO i za granicą,
- 2) nie otrzymała nowego samochodu z zagranicy.”

- 2) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Przed upływem terminów wymienionych w § 2 ust. 1 i 2 nabywcą nowego samochodu może być osoba, której samochód uległ zniszczeniu lub uszkodzeniu w stopniu wykluczającym dalsze jego używanie, a okoliczność ta została potwierdzona przez uprawnionego rzeczoznawcę Polskiego Związku Motorowego.”;

- 3) we wzorach oświadczeń stanowiących załączniki nr 1 i 2 do zarządzenia:

a) na wstępie, w nawiasie, po wyrazach „Monitor Polski Nr 31, poz. 212” dodaje się wyrazy „i z 1971 r. Nr 36, poz. 234”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) nie otrzymaliśmy nowego samochodu z zagranicy.”

c) skreśla się pkt 3).

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego: E. Sznajder